

התבה ותשתמש בגנזים שלי. כף הקדוש ברוך הוא כרוך נחש סביב הקדשה, באים מלאכים עליונים לתוך הקדשה - הרי הנחש שם, ופוחדים להטמא בו. (ואם תאמר, זה

בלם אש, ואש לא מקבלת טמאה)

בא וראה, כתוב (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט. עשה מלאכיו רוחות - אלו המלאכים שעומדים בחוץ. משרתיו אש להט - אלו מלאכים שעומדים בפנים. הוא רוח טמאה, והם רוח. רוח עם רוח לא נכנסות זו בזו. רוח טמאה ברוח קדשה לא מתערבות זו בזו. ומשום כף אותם שנקראו רוח לא יכולים להפגס לפנים משום אותה רוח טמאה. אותם שבפנים הם אש, ואותה אש דוחה את אותה רוח טמאה שלא נכנסת לפנים. ומשום כף הכל דוחים את הטמאה החוצה שלא תתערב עמם, ולכן המלאכים העליונים משבחים את הקדוש ברוך הוא אחר שדוחים את הטמאה החוצה.

שדש אשמורות הן בלילה כנגד שלש מחנות שנחלקים לשבח את הקדוש ברוך הוא, כמו שנתבאר. ועל זה זה הרבון של כלם, הוא נר (נ"א כינור) דוד שלא שוכף לעולמים, אלא תמיד מודה ומשבח את המלך העליון, ועל זה (איוב לה) נתן זמרות בלילה. **דבר** אחר ולא אמר איה אלוה עשי - כמו שנתבאר, משום שהרי האדם נכלל ממעלה וממטה, ונעשה כמו שהוא גוף משני צדדים, מתוך זכר ונקבה. אף כף הרוח, הרוח כלולה מתוך זכר ונקבה, ועל הסוד הזה מתפקד אדם בתקיותיו בגוף וברוח, ומשום שהוא כלול בסוד זה ובמעשה זה כמו שנתבאר, לכן

בגניזין דילי. כף קדשא בריך הוא, כריך חוץ סחרניה דקדשא, אתאן מלאכין עלאין לאעלא גו קדשא, הא חוץ תמן, ודחלי לאסתאבא ביה. (ואי תימא זה אכולהו אשא, ואשא לא מקבלא מסאבא).

תא חזי, כתיב (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, עושה מלאכיו רוחות, אלין מלאכין דקיימין לבר. משרתיו אש להט, אלין מלאכין דקיימין לגו, איהו רוחא מסאבו, ואינון רוח. רוח ברוח לא עייל דא בדא. רוח מסאבו ברוח קדשא לא (דף קע"ג) אתערבי דא בדא. ובגין כף אינון דאקרון רוח, לא יכלין לאעלא לגו, בגין ההוא רוחא מסאבו. אינון דלגו, אינון אש, וההוא אש דחי לההוא מסאבו דלא עייל לגו. ובגין כף פלא דחין ליה לבר למסאבו, דלא יתערב בהדיהו. ועל דא, מלאכי עלאי קא משבחין ליה לקודשא בריך הוא, בטר דדחין ליה למסאבו לבר.

תלת אשמורות אינון בלילה, לקבליהון תלת משריין, דקא מתפלגי לשבחא לקודשא בריך הוא, כמה דאתמר. ועל דא האי רבון דכלהו, איהו נר (נ"א כינור) דדוד דלא שכיף לעלמין, אלא תדיר אודי ומשבח ליה למלאכא עלאה, ועל דא (איוב לה) נותן זמירות בלילה. **דבר** אחר, ולא אמר איה אלוה עושי, כמה דאתמר, בגין דהא מעילא ומתתא אתפליל בר נש, ואתעביד, כמה דאיהו גופא מתרין סטריין, מגו דבר ונוקבא, אוף הכי רוחא. רוח איהו כליל, מגו דבר ונוקבא. ועל רזא דנא אתתקן בר נש בגליפוי, בגופא ורוחא. ובגין דאיהו כליל ברזא דא, ובעובדא דא, כמה דאתמר, על דא (נד"א) כתיב, (בראשית א)

(דאי) כתוב (בראשית א) ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו, והרי נתבאר.

בַּיְלִיָּא הָא אַמְרַתְּ, דְּהָא בְּרַאשִׁיתָא דְּלִילְיָא,
כָּל אֵינּוֹן זִינִין וְרוּחִין בִּישִׁין מִתְעַרְי
בְּעֵלְמָא, הֵיךְ אִיהוּ יְכִיל לְמַהוּי, דְּאִי הָכִי, הָא
תְּנִינָן, דְּמִסְטָרָא דְּצִפּוֹן נִפְקִי כָּל הַגִּי זִינִין
בִּישִׁין, וְאַתְּ אַמְרַתְּ (ס"א וְאַתְּמַר) דְּכַד אַתְּעַר רוּחַ
צִפּוֹן בְּפִלְגוֹת לִילְיָא, דְּהָא כְּדִין כָּל אֵינּוֹן
רוּחִין בִּישִׁין, וְסִטְרִין בִּישִׁין, אַתְּכִפְנָשׁוּ
מִעֵלְמָא, וְעֵאלִין גּוּ נּוֹקְפָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, אִי
הָכִי הָא בְּסִטְרָא דְּדָרוּם דְּאִיהוּ יְמִינָא, אַמְאִי
מְשֻׁטְטִי אֵינּוֹן זִינִין בִּישִׁין בְּרִישׁ לִילְיָא, דְּקָא
שְׁלֻטָא רוּחַ דְּרוּם.

אַרְא וְדַאי, אֲלֻמְלָא הֵהוּא סִטְרָא דְּדָרוּם, דְּקָא
מְעַכְב וְדַחֲיִיא לְהֵהוּא סִטְרָא בִּישָׂא, הָוָה
מִטְשֻׁטְשׁ פּוּלִי עֵלְמָא, וְלֹא יְכִיל עֵלְמָא
לְמִסְבַּל. אָבַל כַּד אַתְּעַר הֵהוּא סִטְרָא אַחְרָא,
לֹא אַתְּעַר אֲלָא בְּסִטְרַת רוּחַ מְעַרְב, דְּקָא שְׁלֻטָא
בְּרִישׁ לִילְיָא, וְעֵלְמָא אִיהוּ כְּלָא כְּנִישׁ. וְעַל דָּא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַקְדִּים אַסּוּתָא לְעֵלְמָא,
בְּגוּוֹנָא דָּא כְּמָה דְּאַתְמַר. זְכַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל
בְּהֵאִי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אַתְרַעִי בְּהוּ מְכַל שְׂאָר עַמִּין דְּעֵלְמָא.
עֵאלְו לְבֵיתָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא. כַּד
אַתְפַּלַּג לִילְיָא, קָמוּ לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, הִשְׁתָּא וְדַאי אִיהוּ עֵידֵן רְעוּתָא
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא זְמַנִּין סְגִיאִין
אַתְּעַרְנָא הֵאִי, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשַׁעֲתָא
דְּאַתְפַּלַּג לִילְיָא, עֵאל גּוּ אֵינּוֹן צְדִיקֵיִיא בְּגַנְתָּא
דְּעַדָּן, וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ. זְכַאֵה אִיהוּ מָאן
דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, בְּהֵהִיא זְמַנָּא.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָא דְּאַשְׁתַּעֲשַׁע קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא גּוּ צְדִיקֵיִיא בְּגַנְתָּא דְּעַדָּן, הֵיךְ

נְכַנְסוּ לְבֵית רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי
אַבָּא. כְּשִׁנְחַלְק הִלְיָהּ בְּחִצּוֹת,
קָמוּ לְעַסְק בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי
אַבָּא, עֲכָשׁוּ וְדַאי הֵיא עַת רְצוֹן
לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵרִי פְעָמִים
רְבוֹת הֵעַרְנוּ אֶת זֶה, שֶׁהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּשַׁעֲה שְׁנַחְלַק הִלְיָהּ,
נְכַנְסוּ לְתוֹךְ אֹתָם הַצְּדִיקִים בְּגֵן
עַדָּן וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהֵם. אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמִּשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה בְּאוֹתוֹ זְמַן.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶה שֶׁמִּשְׁתַּעֲשַׁע
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַצְּדִיקִים